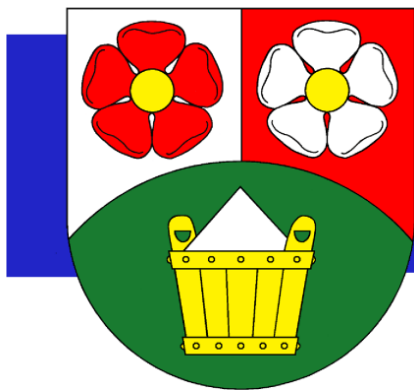

Starokřečanský ZPRAVODAJ

STARÉ KŘEČANY • BRTNÍKY • NOVÉ KŘEČANY • VALDEK • PANSKÝ • KOPEC

ČÍSLO 4/2023 ROČNÍK XXIX.

Výpočet experta:

Požár v Českém Švýcarsku byl 5x horší,
než kdyby Správa parku odklidila kalamitní smrky

Symbolicky pod záštitou poslanců Ústeckého a Jihočeského kraje, Karla Krejzy (ODS) a Václava Krále (ODS) se konal v pondělí na půdě Sněmovny mezinárodní seminář hodnocení požáru v Českém Švýcarsku a poučení pro budoucnost. Symbolicky proto, že na Šumavě (v Jihočeském kraji) je situace v tamním Národním parku podobná, jako byla v Českém Švýcarsku před loňským požárem, resp. horší, neboť Šumava se rozkládá na podstatně větší ploše, zahrnuje více vesnic a navíc leží na hořlavé rašelině.

Na panelu zazněla řada zajímavých přednášek od expertů v oblasti lesnictví, hašení lesních požárů, vlivu odlesnění na klima, právních expertů a dotčených starostů. Všichni, včetně přítomného náčelníka hasičů Vladimíra Vlčka se nicméně shodli, že za rozsah a intenzitu požáru je odpovědné vedení Národního parku svým hospodařením.

Fyzikální důkaz

Velice poutavě a na vědecké bázi prokázal svá tvrzení Ing. Roman Berčák z Fakulty lesní a dřevařské ČZU, a podpořil tak závěry Analytické zprávy, kterou zkraye roku vydalo Generální ředitelství hasičů. „Šíření ohně se odvíjí od intenzity přenosu tepelné energie a s tím související rychlosti předehtívání okolního prostoru kolem místa hoření (tzv. pásmo přípravy hoření). V podstatě to znamená, že čím více tepelné energie daný požár produkuje, tím rychleji se předehtívá okolní prostor a dochází k úbytku vlhkosti v palivu v tzv. prostoru přípravy hoření, a tím rychleji se požár šíří,“ konstatoval Berčák.

Podle jeho výpočtů a výpočtů polských expertů, se požár nezpracovaného kůrovcového dřeva po kalamitě, jehož se na území Českého Švýcarska nacházelo cca 1,5 milionů kubiků, šířil několikanásobnou intenzitou než požár na holině. Stačí k tomu pouze dosadit do vzorce, který použili mimo jiné Poláci při požáru Bělověžského národního parku. „Celkově na 1 hektaru nezpracované kůrovcové kalamity může být dostupné až 2 138 188 MJ, což může znamenat 4.82x větší intenzitu požáru,“ uvedl expert.

Tato nesmírná intenzita v důsledku znamenala, že docházelo k tzv. spotovému šíření ohně, kdy oheň konvekci přeskakuje z jednoho místa na druhé a klidně se objeví za zasahujícími hasiči, což koneckonců výpovědi na místě zasahujících hasičů potvrzují. „Čím více tepla požár produkuje, tím je konduktce schopna vynášet větší kusy do větší výšky, a tedy dostávat žhavý materiál mimo prostor hoření – v tomto okamžiku vzniká tzv. bodový požár (vznik nového ohniska požáru mimo původní požářiště,“ konstatoval Berčák. Podle něj to byl pravděpodobně jeden z největších hnacích motorů celého požáru, zejména z oblasti Pravčického dolu.

Berčákova analýza na základě fyzikálních výpočtů tak vyvrací analýzu prof. Hrušky (TOP09), kterou si nechalo zpracovat MŽP. Hruška a jeho kolektiv tvrdili, že kůrovcové dřevo většímu šíření nenapomohlo.

Právě bodové šíření způsobilo, že se v obci Mezna vznítily a zcela shořely tři domy, které se však nacházely stovky metrů od sebe.

Klid? Ani náhodou.

Národní park České Švýcarsko se rozkládá na ploše 8000 ha loni v červenci a srpnu shořelo „jen“ 1100 hektarů. Navíc i shořelé plochy jsou potenciálně nebezpečné. „Riziko požáru v NPCŠ

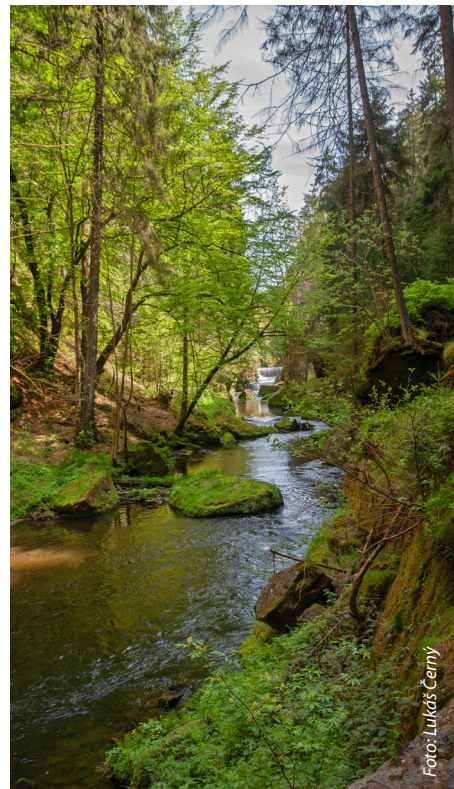

Foto: Lukáš Černý

začne opětovně narůstat v pozdním létě letošního roku, i v místech, kde došlo k hoření a zmiňovaná krutost (stupnice krutosti) požáru nebyla tak vysoká. Letošní vegetační sezóna narostou na prosvětlených plochách traviny, byliny, které v případě suchého léta zaschnou a vytvoří tak opětovně snadno zapalitelné prostředí,“ uzavřel expert na lesní požáry.

Zdroj: Přednáška Ing. Roman Berčák

Potenciální tepelná energie na ploše

• Ponechaná kůrovcová kalamita

- (50 %) 0.18 kg vegetace (byliny, traviny, mechy) na 1 m² = 1800 kg/ha * 17 MJ/kg = 30 600 MJ/ha
- 0.54 kg drobného dřeva na 1 m² = 5400 kg/ha * 19 MJ/kg = 102 600 MJ/ha (vlivem degradace dojde k nárůstu, množství neznáme)
- 1.55 kg hrabanka na 1 m² = 15 500 kg/ha * 18 MJ/kg = 279 000 MJ/ha (vlivem degradace dojde k nárůstu, množství neznáme)
- Průměrná zásoba hroubí (průměr +7 cm) lesních porostů v Ústeckém kraji dle NIL II je 224,3 m³/ha
- Smrk v suchém stavu váží přibližně 405 kg/m³
- 224,3 m³/ha * 405 kg/m³ = 90 841 kg * 19 MJ/kg = 1 725 988 MJ/ha

• Celkově na 1 hektaru nezpracované kůrovcové kalamity může být dostupné až 2 138 188 MJ, což může znamenat 4.82x větší intenzitu požáru

- + větve a špička stromů (nedokážeme v současnosti kalkulovat)
- + asimilační aparát – jehličí, které spadne z odumřelého stromu
- Akumulovaná tepelná energie na kalamitní ploše může být tak ještě mnohem vyšší (NP Białowieża 10x více paliva, 6x větší intenzita)

OÚ STARÉ KŘEČANY

Kontaktní spojení

Staré Křečany 39
407 61 Staré Křečany
Telefon: 412336440
E-mail: dotace.krecany@volny.cz
WWW: www.krecany.cz
ID Datové schránky: 8y5bin2u

Úřední hodiny

Pondělí 7:00 - 11:00 13:00 - 16:00
Středa 7:00 - 11:00 13:00 - 16:00

Svoz odpadu za rok 2022

Za rok 2022 v Obci Staré Křečany bylo svezeno celkem 485,073 tun odpadu.

Rozdělení dle komodit

Směsný komunální odpad	295,566 t	Jedlé oleje	0,014 t
Kompozitní obaly	0,033 t	Plasty	60,678 t
Sklo	24,55 t	Kovy	7,311 t
Izolační materiál	0,3 t	Bio odpad	6,16 t
Papír a lepenka	66,71 t	Objemný odpad	9,97 t
Oděvy	3,17 t	Nebezpečný odpad	4,361 t
		Směsi betonu, tašek	6,25 t

KOMUNIKAČNÍ SLUŽBA MUNIPOLIS

Vážení občané,
aktivujte si prosím komunikační službu MUNIPOLIS (více jak polovina obce ji má). Je to naprosto zdarma a v kritických situacích, jako je například požár NPČŠ, dostanete nejzásadnější informace přímo do Vašeho telefonu pomocí SMS. Kvůli GDPR se však musí vyplnit níže uvedený formulář. Ten najdete na podatelně obecního úřadu.

MOBILNÍ ROZHLAS

Co přihlášení do Mobilního Rozhlasu přináší?

- Upozornění na **krizové události**
- Novinky a **důležitá upozornění** z úřadu
- **Pozvánky na kulturní a sportovní akce**

<https://krecany.mobilnirozhlas.cz/>

Oficiální facebookové stránky obce:

www.facebook.com/ObecStareKrecany

Neoficiální stránky (skupina) obce:

www.facebook.com/groups/1563320273881425

Mohu se spolehnout...

Paní Jiřince bude tento rok 97 let. Je až k neuvěření, že pamatuje všechny československé a české prezidenty.

Když se jí zeptáte, jak to, že se těší tak vysokému věku, odpoví, že celý život pracovala. Život neměla v mnoha ohledech jednoduchý, přesto i teď ke stáru hýří optimismem.

K paní Jiřince dojíždí 3x denně asistentky Kostky, které jí pomáhají se vším, co je třeba. Obstaráváme nákupy, drobný úklid, pomoc se

stravou, doprovázíme k lékaři. Při každé naší návštěvě vyjadřuje vděk za všechny asistentky, které ji navštěvují. Tvrdí, že dny jsou pak pro ni vždy o něco veselější a příjemnější. Osobní asistenci poskytuje Kostka v domácím prostředí lidem se sníženou soběstačností, a to ve všech 18 obcích Šluknovského výběžku. Zájemci o službu nás mohou kontaktovat na tel. číslech 777 291 359 a 777 925 302.

Marcela Sabolová, Kostka Krásná Lipa, p. o.

JSDH BRTNÍKY

ÚNOR - BŘEZEN

JSDH Brtníky facebook: Několik fotografií ze zásahu na Vlčí hoře.

Více informací najdete na facebooku „Hasiči Brtníky“

Tour de Feminin

se po dvou letech vrací v novém termínu

Mezinárodní cyklistický etapový závod žen Tour de Feminin se po roční pauze vrací. Podnik, který se poprvé uskutečnil v roce 1988, se opět pojede v prostředí severočeské Krásné Lípy, Rumburku a okolních obcí.

V novém termínu – místo tradičního července se cyklistky po silnicích a cestách krajiny Českého Švýcarska svezou ještě před prázdninami – od čtvrtka 25. do neděle 28. května.

Závod, který od roku 2020 pořádá spolek Mandavan, je zařazen do kalendáře Mezinárodní cyklistické unie UCI, do kategorie W.E. 2.2.

Cyklistky během čtyř dnů absolvují čtyři etapy. Začínají ve čtvrtek 25. května téměř 13 kilometrů dlouhou časovkou v okolí Krásné Lípy a Dou-

bice. Druhý den je čeká 101,7 kilometrů dlouhá etapa Národním parkem České Švýcarsko. Na to pak o víkendu navážou téměř 108 kilometrů se startem a cílem v Rumburku a v neděli závod zakončí 114 kilometrů jízdy Lužickými horami s dopoledním startem ve Varnsdorfu. Celkem absolvují 339,6 km.

V závodě je vysáno 5 rychlostních a 17 vrchařských premií. Po každé etapě budou udělovány trofejové dresy – pro lídra soutěže, nejlepší

vrchařku, nejlepší cyklistku v bodovací soutěži, nejlepší závodnici do 23 let a nejlepší Češku v průběžném pořadí.

O start ve 34. ročníku závodu dosud projevilo zájem 21 cyklistických týmů včetně tří českých. Názvy vybraných týmů zveřejní pořadatelé začátkem května, finální soupisky jednotlivých stájí pak tři dny před úvodní etapou.

Před dvěma lety, kdy se podnik uskutečnil dosud naposledy, triumfovala britská závodnice Joscelin Lowdenová, která o několik měsíců později vytvořila světový rekord v hodinovce na dráze. Nejlepší Češkou tehdy byla 21. Tereza Neumanová, hned za ní skončila Nikola Bajgerová. Na start první etapy se postavilo celkem 141 závodnic ze 16 zemí, cílovou pásku závěrečné etapy protklo 58 z nich. Během 33 ročníků nastoupily do závodu cyklistky z 52 zemí.

Nejvíce triumfů od roku 1988, celkem pět, posbírala německá cyklistka Hanka Kupfernagelová, která s 15 vítězstvími také drží rekord v počtu vyhraných etap. Dva celkové triumfy posbírala její krajanka Trixi Worracková a také dosud jediná Češka, která závod vyhrála – Radce Kynčlové se to povedlo v letech 1988 a 1989.

Nesmazatelnou českou stopu pak v závodě zanechaly také další Češky. Lada Kozlíková tu byla dvakrát celkově stříbrná (2003 a 2006), v roce 1991 skončila druhá Julie Pekárková, v roce 2014 také rychlobruslařská královna Martina Sáblíková. Bronz vybojovaly Šárka Víchová (1992), Miluše Flašková (1996) a Martina Růžicková (2009).

Celkem šest Česek vyhrálo aspoň jednu etapu, jako poslední se v roce 2014 triumfem v časovce radovala Sáblíková. Ta ve stejném roce ovládla soutěž vrchařek, o rok později ji v této disciplíně napodobila Nikola Nosková. Lada Kozlíková v roce 2006 pak vyhrála bodovací soutěž.

DARUJI POSEZENÍ A SKLÁDACÍ KOLO ZNAČKY SOBI.

Po předchozí domluvě: 777 261 960

30.4.
Pořádá SDH Brtníky
Na místním hřišti
PÁLENÍ ČARODĚJNIC
ZAPÁLENÍ HRANICE V 18:00 HODIN
Buřty pro děti zdarma, dospělí 20kč.
Přejeme dobrou zábavu a pěkné počasí

Pomozte s opravou ohněm poničené rozhledny na Vlčí Hoře

Klub českých turistů letos píše 135. rok své existence. Rozhledna na Vlčí Hoře je nejstarší ve Šluknovském výběžku – své 134. narozeniny oslaví 18. května letošního roku. Turisté z Krásné Lípy, kteří se o ni starají plánovali jarní brigádu, obnovu laviček a sociálního zařízení. Nyní je všechno jinak. Rozhledna začala hořet v noci na úterý 4. dubna, oheň byl tak veliký, že ho viděli lidé až v Rumburku a zavolali hasiče. Sedm hasičských jednotek bojovalo několik hodin, aby se jim podařilo památkově chráněnou vyhlídkovou věž z části zachránit. Bohužel sousední soukromá chata s občerstvením lehla popelem.

Je potřeba sehnat brigádníky, materiál a hlavně peníze na obnovu celé věže. A protože turistická organizace penězi zrovna neoplývá, obracíme se na vás s prosbou o příspěvek na opravu malebné a velice zajímavé rozhledny, jejíž návštěvu si turisté v Českém Švýcarsku většinou nikdy nenechají ujít.

Komu pomůžeme?

Rozhledna se v posledních letech stala centrem setkávání i společenských akcí. KČT

Pomozte s opravou ohněm poničené rozhledny na Vlčí Hoře

Klub českých turistů, odbor Krásná Lípa uspořádal ve spolupráci s firmou Donio (www.donio.cz) veřejnou sbírku, ve které můžete přispět na opravu rozhledny.

<https://www.donio.cz/vlcihora?fbclid=IwAR1ioJ0NDfQ2sj4fsGTxvzGpPnCZ37Q20wYb9p3JP5-pCk8mwx030QkE3B8>

Krásná Lípa například pořádá každoroční Novoroční výstup právě na tuhle malebnou vyhlídkovou věž, vedou tudy dálkové turistické trasy. Při významných výročních rozhleden se u její paty schází až pět stovek lidí. Klub českých turistů financoval z drobného vstupného na rozhlednu různé aktivity.

V plánu má teď vyhlídkovou věž s pomocí majitele, města Krásná Lípa, opravit a co nejdříve, třeba i provizorně, zpřístupnit. Do budoucna pak počítá turistický klub a město Krásná Lípa s celkovou rekonstrukcí oblíbeného výletního místa turistů i místních lidí. Proto se i v současné nelehké době obracíme na nadšence s turistickým srdcem: nemusíte nosit do prudkého kopce cihly, jako tomu bylo při stavbě před 134 lety. Stačí přispět na tuto sbírku na její opravu. Až bude vše hotové, můžete se přijet pokochat její obnovenou krásou, na kterou jste sami přispěli (pozn. redakce: použít můžete odkaz u obrázku nebo QR kód).

Na co konkrétně budou peníze z této sbírky použity?

I přesto, že je rozhledna v majetku města Krásná Lípa a byla řádně pojištěna (škoda je předběžně vyčíslena na 2 miliony korun), neštěstí je důvodem pro celkovou obnovu tohoto vyhlášeného turistického místa.

Turisté chtějí vlastními silami poničenou rozhlednu co nejdříve opět zpřístupnit, bude potřeba nad rámec pojistné události vynaložit nemalé prostředky do zpusťšeného okolního prostranství, vybavit místo turistickým mobiliářem, vdechnout rozhledně nový život a uklidit spáleniště, které zde vzniklo po zcela vyhořelém soukromém objektu vedle rozhledny.

Děkujeme!

Za KČT Krásná Lípa, Václav Hieka, předseda
Zdroj: www.kctkrasnalipa.cz, www.donio.cz

Kulturní kalendář

4. května - ČLENSKÁ SCHŮZE OD 16.30 hod.

6. května - Pěší:

TTO LUŽICKÉ SEDMISTOVKY IV

Weberberg (710 m)

Z Dolního Podluží na Weberberg,

osada Lesné, Jiřetín p. J.

Odjezd vlakem v 8.38 hod

Odchod z Dolního Podluží v 9.20 hod.

Trasa: 13 km/390 m, středně náročná

Zodpovídá: Jaromír Schod,

Zuzana Benediktová

13. května - Pěší:

VÝLET ZA PANÍ ZDISLAVOU

Jablonné v Podještědí, Lemberk,

Dominikánský klášter, Vodní mlýn,

studánka sv. Zdislavy, Nejsvětější Trojice,

bývalé štoly, zámek Lemberk

Odjezd vlakem v 7.12 hod.

Trasa: 6 km, nenáročná

Zodpovídá: Věra Nováková

14. května - NEDĚLNÍ SETKÁNÍ

NA ZÁKLADNĚ

Sraz základna Kopec, libovolně od 10.00 hod.

Posezení, piknik, případně výlet.

Zodpovídá: Přemysl Homolka

20. května - Pěší: SEVERNÍ STOPOU

- M. TURISTICKÝ POCHOD - 45. ROČNÍK

Trasy dle výběru

Pořadatel: KČT Dolní Poustevna

25. - 28. května - Cyklo: NYMBURK

- PODĚBRADY - LIBICE NAD CIDLINOU

Odjezd: individuální dopravou

(auto, bus, vlak) do Poděbrad

Ubytování: ATC Autokemp Golf Poděbrady,

tel. 734 257 523

www.Podebrady-ubytovani.cz,

chatky, stan, karavan, přespání v autě

Program:

26. května v 9.00 hod. odjezd z kempu,

trasa 25 km, nenáročná

27. května v 9.00 hod. odjezd z kempu,

trasa 20 km, nenáročná

28. května odjezd do Rumburku

Zodpovídá: Jan Bukva

27. května - Pěší: TURISTICKÝ FESTIVAL

TURFEST.CZ - 3. ROČNÍK

9.00 hod Česká Kamenice (výlety),

13.00 hod festivalový program

Odjezd: 8.09 hod vlakem

Trasa: výběr z šesti různých tras do 10 km

Pořadatel: KČT Janov

HARRACHOVÉ

vznešenost zavazuje (recenze knihy)

Aristokratické rody Zemí Koruny české lze rozdělit z hlediska času na celkově (předbellohorské a zároveň pobellohorské) i částečně kontinuální (pouze pobellohorské), z ekonomického hlediska na rody s majetkovým a společenským zázemím v českých i rakouských zemích a na rody výlučně zemské, spjaté s určitou částí habsburské monarchie.

Rodem celkově kontinuálním v českých i rakouských zemích byli Harrachové, nositelé erbu červeného štítu a v něm třech stříbrných pštrosích per vetknutých do zlaté koule (puklice?). Pocházeli ze zaniklé vesnice Harachy na jihu Čech, tvořili dvě rodové linie – českou (vymřela v roce 1725) a (hono) rakouskou, která dosáhla většího významu mj. povýšením Leonarda IV. z Harrachu do stavu říšských svobodných pánů v roce 1552 a získáním říšského hraběcího titulu Karlem I. z Harrachu v roce 1623. Harrachové zastávali významné úřady, postupně přesouvali svoji hospodářskou a politickou aktivitu více do českých zemí, kde se posléze zabývali i národnostní otázkou a podporou vzdělanosti. V projektu Národního památkového ústavu Po stopách šlechtických rodů padla volba na Harrachy a jeho 13. ročník je rodu věnován. Vrcholem harrachovského roku by měla být publikace nazvaná Harrachové – vznešenost zavazuje, vydaná v březnu roku 2023.

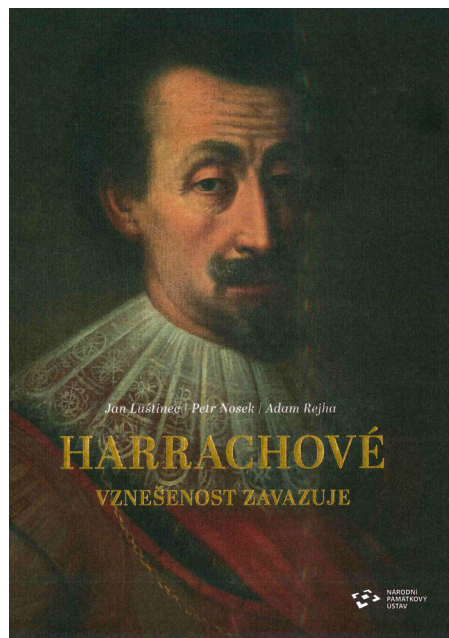
PaedDr. Jan Luštinec (emeritní ředitel Krkonošského muzea v Jilemnici a významný badatel o dějinách rodu Harrachů), Mgr. Petr Nosek (zástupce kastelána zámku Hrádek u Nechanic), Mgr. Adam Rejha (pracovník NPÚ) – napsali kompaktní „harrachovskou“ monografii. Splnili vytýčený cíl? Kniha je rozdělena do úvodu a šestnácti kapitol – textových medailonů o jednotlivých osobnostech rodu. Trio autorů důkladně využilo svých odborných znalostí a zkušeností s harrachovskými sbírkovými či archivními fondy. Dějinný příběh rodu je popsán věcně i objektivně (např. posouzení postojů Jana Nepomuka Antonína Harracha v době okupace v letech 1939 – 1945) a jsou vysvětlena přediva společenských i příbuzenských vztahů Harrachů. Podrobně se lze seznámit se složitými realitami raně pobellohorské doby (Isabella Kateřina z Harrachu jako manželka Albrechta z Valdštejna a věcné posouzení podílu arcibiskupa a kardinála Arnošta Vojtěcha z Harrachu na procesu rekatolizace), ale informativně objevný je pohled na ekonomické a z nich vyplývající sociální vazby Harrachů k poddaným (posléze zaměstnancům) a kulturní mecenát (Jan Nepomuk Harrach jako podporovatel vzdělávacích institucí v českých zemích či sociální vztah Otty Jana Nepomuka Harracha k jeho vychovateli básníku Juliu Zeyerovi). Publikováno je množství dobových

fotografií rodových sídel a značný prostor je věnován dějinám a popisu harrachovských nemovitostí v Čechách na Moravě i v Rakousku (Ferdinand Bonaventura a jeho syn Alois Tomáš Raimund Harrachové jako císařští diplomaté a zakladatelé obrazárny na zámku Rohrau) a údajům o jejich historii – v přehledu se pouze nenalézá podrobnější informace o současném vlastnictví a využití zámku v Brucku nad Litavou. Závěrečná část knihy se týká Harrachů žijících na Moravě (Janovice u Rýmařova, Kunín, Velké Meziříčí). Zajímavě se jeví nepřímé porovnání dvou odlišných životních osudů – veřejnosti známějšího Františka Harracha, který byl přítomen atentátu na následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu (zakrvácený kapesník se nachází ve sbírkách velkomeziříčského zámku) a méně známé Marie Walburgy Waldburg – Zeil roz. Harrachové a jejího vzdělávacího mecenátu, vždyť žákem školy na zámku v Kuníně byl pozdější významný český historik a politik František Palacký.

Monografie Harrachové – vznešenost zavazuje – je stylově jednotná, kvalitní redigování výrazně přispělo ke kompaktnosti textu obsahujícího i četné poznámky a volně vložený rodokmen Harrachů. Autoři vytýčený cíl splnili. Kniha bude vrcholem 13. ročníku projektu Po stopách šlechtických rodů a může se stát pozváním k návštěvě památkových objektů spjatých nejen s Harrachy, ale i klíčem k pochopení jejich dějinné role.

PaedDr. Jan Luštinec, Mgr. Petr Nosek, Mgr. Adam Rejha: *Harrachové – vznešenost zavazuje*, ISBN: 978-80-906784-6-0, 212 str., 1. vyd., NPÚ – územní památková správa na Sychrově, Sychrov v roce 2023.

Autor textu: Stanislav Vaněk

NEJBLIŽŠÍ ZÁPASY TJ JISKRA STARÉ KŘEČANY

6. června v 17.00 hodin

Soutěž: Fotbal - Okresní soutěž dospělých
Zápas: TJ Jiskra Staré Křečany, z.s.

FK Františkov nad Ploučnicí, z.s.

Hřiště: Staré Křečany

10. června v 13.00 hodin

Soutěž: Fotbal - Okresní soutěž dospělých
Zápas: TJ Tatran Rybníště, z.s.

TJ Jiskra Staré Křečany, z.s.

Hřiště: Rybníště

18. června v 17.00 hodin

Soutěž: Fotbal - Okresní soutěž dospělých
Zápas: TJ Jiskra Staré Křečany, z.s.

Fotbal klub Bynovec, z.s.

Hřiště: Staré Křečany

30. června v 13.30 hodin

Soutěž: Fotbal - Okresní soutěž dospělých
Zápas: FK Česká Kamenice "B"

TJ Jiskra Staré Křečany, z.s.

Hřiště: Česká Kamenice

zdroj: www.sportmap.cz/club/fotbal/tj-jiskra-stare-krecany

GRAFIK & FOTOGRAF

- Rodinná, portrétní a svatební fotografie
 - Newborn ● Školní fotografie
- Vítání občánků ● Průkazové fotografie
- Narozeniny a oslavy ● Maturitní plesy
- Firemní akce ● Produktová fotografie
- Exteriéry a interiéry ● Reklamní fotografie
 - Reportáže ● Retuše a fotomontáže
 - Kurzy a webináře

M +420 774 625 440

E fotograf@lukascerny.eu

FB • IG [lukascerny.eu](https://www.instagram.com/lukascerny.eu)

www.lukascerny.eu

Velikonoční tvoření s rodiči

Před Velikonocemi jsme uspořádali společné tvoření rodičů se svými dětmi. I přes malou účast se všem podařilo vytvořit spousty krásných nápaditých výrobků, které si poté odnesli domů. Užili jsme si příjemnou atmosféru. Děkujeme rodičům za účast a paní Kalošové za pohostění v podobě velikonočních muffinů.

Uklidme Česko

Do této dobrovolnické úklidové akce, která probíhá na území České republiky, jsme se zapojili společně s dětmi. Vyrázili jsme na okruh v blízkosti mateřské školy a odpadků jsme bohužel nacházeli opravdu dost. Nakonec jsme je roztřídili do kontejnerů na tříděný odpad.

Velikonoční zajíček

Na Zelený čtvrtek děti netrpělivě vyhlížely z okna, jestli neuvidí velikonočního zajíčka s nějakou odměnou pro ně. Po vycházce jsme šli na zahradu a děti začaly nacházet balíčky s dobrotami. Velké díky patří panu Böhmovi, za jehož finanční dar jsme mohli dětem nakoupit odměnu.

Za kolektiv MŠ Lucie Dočkalová

Strípky z družiny ZŠ a MŠ Staré Křečany

Ranní zdravotní tělesná výchova – každé úterý ráno od 6.40 - 7.30 hodin.

Jedná se o zaměření na oslabené části dětského organismu (ploché nohy, střed těla, vystouplé lopatky, zkrácené šlachy,...). Zájemci se hlásí u vychovatelky ŠD paní H. Špergové.

Zpívání s kytarou

Každé pondělí naši družinu navštíví paní Zdeňka s kytarou, a to je pak veselo.

Nové i již známé písničky zpíváme s chutí, u některých si užijeme spoustu legrace a přestáváme se stydět. Předvádíme zvířátka a zkoušíme hrát na hudební doprovodný nástroj KAZU, zopakujeme základy matematiky při Deseti

malých černoušcích, no, a na příští týden už se těšíme na další novinky.

Společná snídaně Dvakrát v týdnu se paní vychovatelky věnují při ranní směně přichystáním „pídi snídaně“.

Kdo má chuť, může ochutnat vánočku, bábovku, buchty... Mimochodem kousek energického pečiva brzo ráno je daleko zdravější než začít den hladový. Dále děti ochutnávají nepovinně – ovoce, smoothie z ovoce, tvaroh mixovaný s bílým jogurtem, krupinkami i ovocem. To vše zkouší ochutnat a mnohým neskutečně chutná, pro mnohé je to novinka.

H. Špergová a M. Kurzová – vychovatelky

OSM ČTVRTKŮ NA LEDĚ

Na konci ledna jsme se poprvé vydali vyzkoušet si pobyt na ledové ploše na zimní stadion v Rumburku. Pro některé opravdu poprvé na zrádnou, klouzavou plochu. S pomocí hrazdiček jsme zvládli pády, postoj, vstávání a mnozí ji ještě v první lekci odložili. Těšení na lekce bylo znát každý týden stále více, zvládali jsme soutěže, zvedání předmětů, slalom mezi kužely, přenášení váhy a brždění. Dvě lekce nám vypomáhal i trenér profesionál Martin, který vyučuje

krasobruslení, hokej a in line bruslení. Všechny statečné děti už vědí, že na ledě to občas dost bolí. Ovšem tolik odvahy, odhodlání a chutě se poprat s drobným nezdarem bylo obdivuhodné. V polovině března jsme brusle uložili k letnímu odpočinku a budou-li příznivé podmínky, určitě se budeme zdokonalovat i v příští sezoně. Děkuji všem dospělákům, kteří se o děti na ledě starali, patří k nim Zdenička, Martinka, Petruška, Martin a Helča.

H. Špergová, vychovatelka

Anton Kögler

Životní příběh chlapce z chudé rodiny hoblíře dřevěných pásků z obce Staré Křečany (Alt Ehrenberg), část obce Nové Křečany (Neu Ehrenberg) č.p. 120.

Můjotec Anton Kögler (*15.3.1901 – †14.3.1965) se narodil v rodině mého dědečka Antona Köglera a mojí babičky Berty Köglerové, rozené Dietze. Dědeček byl domácím hoblířem dřevěných pásků a babička domácí pletáčkou.

Po absolvování obecné a měšťácké školy ve Starých Křečanech začal otec navštěvovat Odbornou školu tkalcovskou ve Šluknově, která byla jako jediná textilní škola v naší republice specializovaná na stuhařský průmysl, který měl svoji kolébku právě ve Šluknovském výběžku.

Zakladatelem stuhařské výroby byl v první třetina 18. století Nikolaus Römisch z obce Lipová (Hainsbach), který si toto řemeslo osvojil ve Švýcarsku. V sedmi městech a obcích Šluknovského výběžku bylo na území 15 x 30 km celkem 48 továren, zabývajících se výrobou stuh, jejich barvením nebo úpravou nebo dalšími činnostmi spojenými s výrobou stuh.

Stále se rozvíjející výroba stuh vyústila v potřebu zřízení odborné stuhařské školy, sloužící k výchově kvalifikovaných dělníků, mistrů, kreslířů vzorů a odborně vyškolených vedoucích, a to nejen po stránce odborné, ale i ve vedení obchodní korespondence, účetních knih, v základech strojařiny a stavařiny. Ve čtyřletém či dvouletém denním studiu, ve večerních, sobotních a nedělních kurzech měli posluchači také nauku o apretuře, volném kreslení, kreslení vzorků, odborné kreslení, geometrické a projekční kreslení, všeobecné a obchodní počty, obchodní korespondenci a vedení účetních knih. Prakticky vše, co absolvent školy potřeboval pro svoji úspěšnou realizaci v praxi.

Tuto odbornou školu tkalcovskou absolvoval můj otec ve čtyřletém studiu. Následně nebyl odveden do československé armády. Jeho blízký přítel však ano, a to do Prahy. Aby se mohli častěji vídat, odešel otec pracovat také do Prahy k firmě Šmolka ve Vysočanech, která vyráběla vojenský textilní sortiment a měla také několik stuhařských stavů. Otec si velmi považoval toho, že na těchto stavech mohl tkát podkladovou stuhu pro dvě šerpy prezidenta Masaryka, který jich měl celkem devět. Při jejich tkaní se používala i nit z pravého zlata. Následně se na utkanou podkladovou stuhu umělecky vyšívalo.

Ve svém volném čase navštěvoval často kavárnu v Obecním domě. Protože tenkrát byla Praha vícejazyčné město s obyvatelstvem českým, německým a židovským, byly vydávány noviny v němčině. Osud tomu chtěl, že v jedné německých novinách četl inzerát, že rumunská firma Textila v městě lasi na severovýchodě Rumunska hledá stuhařského specialistu, který by dokázal kompletně vést tkalcovnu o 100 stuhařských staveb. Otec neváhal, na inzerát odepsal a odpověď zněla, že jej rádi přijmou. Následně podal u firmy Šmolka výpověď a se dvěma aktovkami odjel do Rumunska. Zpět do Československa se natrvalo vrátil po 18 letech v roce 1938.

U firmy Textila měl na starosti veškerou organizaci stuhařské tkalcovny včetně návrhu vzorů, objednání potřebného materiálu, seřizování stavů, objednávání náhradních dílů, vytloukání žakárových karet, výpočet mezd (pracovníci tkalcovny měli pravidelně každý pátek výplatu v hotovosti) a další činnosti. Firma svými stuhařskými výrobky plnila i potřeby rumunského královského dvora. Protože moje matka Katalin Zahnerová byla jedinou Němkou na provozu, tak spolu v roce 1921 uzavřeli manželství.

Matka Katalin (Kateřina) Zahnerová pocházela z jihomaďarského města Szeged. Měla ještě tři bratry a jednu sestru. Její matka byla ženou v domácnosti a její otec vedoucím obuvnické velkovýroby ve věznici města Szeged. Když matka dorostla do let, řekla jí její sestra Magda: „Přijď pracovat k nám do továrny Textila v městě lasi,“ kde matka následně pracovala jako sukařka útku. Její sestra Magda byla provdána za vedoucího technické správy firmy Itala Dinello.

Z manželství Antona a Katalin se narodil syn Anton (Tony), který v Rumunsku absolvoval velmi přísnou základní školu, protože všichni chlapci a všechna děvčata měli jednotnou školní uniformu a na každé uniformě svoje číslo.

V městě lasi bylo asi 30 německých rodin specialistů, kteří prakticky řídili celý průmysl ve městě. Rodiny se mnohokrát setkávaly v tamějších vinohradech na 16 km dlouhé stráni a popíjeli oblíbené značky vína Murfatlar a Cotnari.

Když se v roce 1938 začaly v Rumunsku projevat velké protiněmecké nálady, rozhodl se otec o návratu zpět do Československa do svýchrodných Starých Křečan. Krátce po příjezdu němečtí fašisté napadli Československo a připojili území Sudet k Německu. Protože fašisté měli v tamější evidenci obyvatel pěkný nepořádek, nasadili mého otce jako sudetského Němce na nucené práce do Berlína. V Berlíně bydlel na adrese Berlin-Neuköln, Rübelandstrasse 1, v druhém poschodí domu rodiny Sanderovy a pracoval v továrně Hammerkopf-Fabrik, Jahnstrasse 19, Berlin a od roku 1941 u firmy Carl Knoblauch, Seidenbandfabrik, Poststrasse 23, Berlin.

Po několika letech pobytu na nucených pracích fašisté přišli na to, že pro ně bude asi lepší, když otec půjde do německé armády bojovat. Povolali ho tudíž do armády a při prvním seznamovacím nástupu nováčků se jich velitel zeptal, kdo umí něco mimořádného. Otec se přihlásil, že umí dobře rumunsky, a tak ho hned odvedli do Rumunska k oblastnímu štábu německé armády dělat německo-rumunského tlumočnicka.

V době, kdy netlumočil, byl velitelem nákladního automobilu a vozil munici do skladu. Tak, jak němečtí fašisté dostávali na frak, ustupoval i otec a skončil v dubnu 1945 s dopravní jednotkou v Praze na Vinohradech ve škole v ulici Na Smetance, kde byla početná posádka německé

armády. Květnové a následní události ohledně této školy vylíčil v jednom díle svého rozhlasového seriálu pan Stanislav Motl a obsah seriálu přesně odpovídá tomu, co mi vylíčil otec.

Převážná část německé posádky tehdy opustila školu. Zůstalo v ní však asi 30 příslušníků dopravní jednotky, i níž byl můj otec. Jejich velitel, inženýr, domyslel události do konce a svým podřízeným řekl: „My zde zůstaneme a uvidíme, co s námi bude.“ Nikdo nesměl přes den k oknům a světlo se večer také nesmělo rozsvěcovat. Takto ve škole byli dva dny. Třetího dne oblékli jednoho německého vojáka, který uměl česky, do nalezených civilních šatů a poslali ho do Prahy, aby našel někoho z československé armády a tomu sdělil, že by se němečtí vojáci rádi někomu vzdali. Voják měl velké štěstí – narazil na vysokého důstojníka Jemelku, který mu řekl, že dnes nemá čas je převzít, ale že přijde zítra ráno. Ať jsou v poklidu, nechodí k oknům, nerozsvěcují světla, vodu a jídlo mají.

Druhý den dopoledne přišel Jemelka do školy s aktovkou a pistolí, do dveří jedné učebny dal učitelský stolek a od každého německého vojáka převzal zbraň, munici, bodák a sumky. Vše vždy hodil za sebe. Každému německému vojákovi vystavil potvrzení, že dobrovolně předal československé armádě svoji zbraň. Následně zavřel třídu na klíč a řekl: „My jako československá armáda vás nenapadne, ale za civilisty neručíme. V případě, že vás civilisté napadnou, můžete vyvrátit dveře učebny, vzít si zbraně a bránit se, protože to stejně bude vaše poslední...“

Druhý den navečer přijeli ke škole Na Smetance tři americké jeepy s americkými vojáky a ti nařídili německým vojákům, aby u obou autobusů, které měli, zevnitř vylepili okna novinami. Německým řidičům autobusů dali americké uniformy a celá kolona ve složení jeep, autobus, jeep, autobus a jeep vyjela z Prahy a jela skoro celou noc. Přes den kempovali na velké lesní mýtině, kde bylo takových německých vojáků více. V noci odjela kolona do Plzně a němečtí vojáci byli umístěni v tzv. Malých kasárnách. Po dobu pobytu v Plzni otec pomáhal s vyklízením největšího podzemního skladu potravin wehrmachtu v Evropě. Také pomáhal s mytím nádobí v jídelně amerických vojáků. Po čase byla jeho jednotka přeložena do Tremošné do lágru pro Němce určené k vysídlení. V mezidobí po skončení války napsala moje matka dopis na Československý červený kříž, Německý červený kříž a Mezinárodní červený kříž, zda by byli tak hodní, našli otce a umožnili mu návrat do Starých Křečan. V některém z těchto Červených křížů se našel ochotný úředník, který otce našel a zařídil jeho návrat do Starých Křečan. Zde otec pracoval ve firmě Sparterie, kde se dřevěné pásky barvily, následně upletla plochá pomlázka ze tří nebo pěti dřevěných pásků. Toto tvořilo základ pro ušití tehdy populárních letních klobouků.

Další osud se odehrál o 250 km dále. V jihočeských Sudoměřích u Tábora byla stuhařská firma Miroslav Chomát, kde majiteli firmy v průběhu válečných let zemřel přirozenou smrtí mistr a majitel si s firmou bez mistra nedokázal poradit. Ze svých zkušeností však věděl, že stuhařští odborníci jsou ve Šluknovském výběžku.

Pokračování článku na další stránce.

Pokračování článku: Anton Kögler

Tudíž se rozjel do tohoto kraje a prvním místem, kam se šel pozpat, byl tehdejší Okresní národní výbor v Rumburku. Tam mu řekli, že v Rumburku nikdo takový není, ale ať se obrátí na národní výbory v přilehlých vesnicích. Na Místním národním výboru ve Starých Křečanech mu řekli, že tam mají Antona Köglora. Pan Chomát šel za otcem a zeptal se ho, jestli místo vysídlení nechce přijít pracovat k němu a rozjet mu celou továrnu. Otec řekl, že je mu to jedno, ale že klidně k němu pracovat půjde.

Pak se hodně dlouhou dobu nic nedělo, ale po čase zase pan Chomát na Místní národní výbor ve Starých Křečanech a jemu jako Čechovi sdělili termín a čas, kdy máme být vysídlení. Mělo to být v 7 hodin ráno. Ve dvě hodiny v noci přijel pan Chomát s malým nákladním automobilem na dřevoplyn a rodiče naložili na auto vše, co mohli. Když ráno přišli vysídlovací komisaři, tak neměli koho vysídlit.

Další děj se odehrával v Sudoměřicích u Tábora. Všichni vysídlovali Němce a pan Chomát si je přivezl. Abychom v Sudoměřicích mohli zůstat, musel pan Chomát zaplatit polovinu nákladů na zřízení obecního rozhlasu a na Okresním národním výboru v Táboře tučnou finanční po-

kutu. Otec mu plně zprovoznil továrnu, která pracovala až do jejího znárodnění v roce 1950.

Následně s otcem jednal podnikový ředitel n. p. Stap, Vilémov u Šluknova, abychom se přestěhovali do Mikulášovic, kde byly dva provozy s výrobou žakárových stuh, kde výroba klesala a bylo zapotřebí je dát do pořádku a tím zvýšit jejich výrobu. Otec dal do pořádku napřed jeden provoz a pak druhý. Ovšem po čase se musel vrátit zpět na první provoz.

Po ukončení mé vojenské základní služby mě otec naučil mistrovat a seřizovat stuhařské žakárové tkalcovské stavy. Následně odešel do důchodu. Zemřel ve věku 64 let na rakovinu plic, přestože celý život nekouřil. Pochován je v rodinném hrobu ve Starých Křečanech.

Jeho životním cílem bylo postavit ve Starých Křečanech stuhařskou tkalcovnu o 100 stavech. Z Rumunska měl našetřeny peníze na postavení budovy tkalcovny, na její kompletní vybavení, na potřebný materiál na jeden rok provozu a pro zaměstnance mzdu na půl roku. Události druhé světové války a s tím spojený osud mu ale znemožnily splnit si tento svůj sen, i když na jeho splnění měl našetřeny všechny finanční prostředky. Na místě, kde měla tkalcovna stát, tudíž několikrát hořce zaplakal.

S velkou vděčností vzpomínám na svého otce jako na velkého odborníka člunkové žakárové

stuhařské výroby, charakterního a velmi přesného člověka a dobrého otce.

Tento životní příběh svého otce sepsal 14. 7. 2022 syn Herbert Kögler (narozen 1940), Ústí nad Orlicí

SVÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM OSLAVILA

Paní Monika Štěpánková
ze Starých Křečan oslavila 70 let.

Pan Pravomil Sluka
ze Starých Křečan oslavil 70 let.

Pan Jaroslav Pokorný
ze Starých Křečan oslavil 88 let.

Rumburské kraslice a Pašijový týden

Dne 13. dubna 2023 jsme se vydali do rumburského muzea na velikonoční výstavu. Této akce jsme se chtěli zúčastnit již před Velikonocemi, ale jelikož bylo „nabyto“, tak jsme museli týden vyčkat. Naše škola se také zapojila do této krásné výstavy a přispěla jedním kolektivním výrobkem – velkým dřevěným vajíčkem. Program naší návštěvy byl zahá-

jen naučným vyprávěním o původu vzniku Velikonoc, Pašijovým týdnem a jarních zvycích. Děti se také dozvěděly, jaké jarní hry se hrály v minulosti (např. cvrknání kuliček, atd.). Posléze jsme přešli do dalšího patra, kde jsme si prohlédli překrásné kraslice z různých koutů Čech, ale i regionálních lidových umělců současnosti. Děti obdivovaly různé techniky

zdobení kraslic (např. vosková technika, batikovaná, drátkovaná, obháčková, zdobená paličkovaním). Na závěr jsme v muzeu viděli, že žáci i z jiných základních škol z našeho výběžku se tvoření nebojí a jsou schopni vyrobit mnoho inspirativních a ojedinělých výrobků s velikonoční tematikou.

Mgr. I. Stejskalová

Den otevřených dveří a zápis do 1. třídy

Každoročně naše škola pořádá obě akce brzy za sebou, aby si mohli zájemci náš učební proces ve školice prožít a prostory školy prohlédnout – a pak se rozhodnout, zdali bude dítě naší ZŠ a MŠ v budoucnu navštěvovat. Ačkoliv návštěvnost jarního DOD byla slabší oproti podzimnímu, personál školy byl jako vždy pozitivně naladěný a připraven návštěvníky prostorami školy provést a nabídnout jim i tradiční občerstvení. Atmosféra byla slavnostní i při zápisu budoucích prvňáčků, kteří zvládali na několika stanovištích připravené úkoly a mapovali prostředí, do kterého v září nastoupí. Do 1. třídy je zapsáno 15 dětí včetně přespolních a 2 odklady PŠD. Všem pedagogům patří velký dík za pečlivou přípravu na akci i zhotovení dárečků.

M. Macková, ředitelka

Pro občany obce Staré Křečany vydává Obecní úřad ve Starých Křečanech. Odpovědný redaktor – Luděk Pešek. Adresa redakce OÚ Staré Křečany č.p. 39, 407 61 Staré Křečany, telefon: 412336291, e-mail: krecany@volny.cz. Grafická úprava: Grafik & Fotograf, www.lukascerny.eu, Tisk Prostě Q, s.r.o., www.prosteq.cz. Registrace u MK pod číslem – E12252. Vydavatel nezodpovídá za obsah placené inzerce. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo externí podklady upravovat a krátit. **Uzávěrka vždy 20. v měsíci. Příští číslo vyjde v květnu 2023.**